

DORU CIUCESCU

**FILE
DIN
ISTORIA
ȘOPTITĂ
A
ROMÂNILOR
(VOLUME I)**

Cuprins

Argument / 4

Nota bene* Cărți de Doru Ciucescu,
membru al Uniunii Scriitorilor
din România,
membru al Uniunii Scriitorilor
din Republica Moldova / 7

Basarab I, Întemeietorul Țării Românești,
a avut foarte probabil și origine cumană / 10

Moldova lui Ștefan cel Mare și Sfânt,
permanent sub suzeranitatea
uneia, a două sau chiar a trei țări:
Imperiul Otoman, Polonia și Ungaria / 16

Ștefan cel Mare și Sfânt a fost rănit
în timpul asediului fortăreței Chilia
de tirul gărzii ungare / 26

Dimitrie Cantemir, domnitor catastrofal,
l-a adus pe malurile Prutului
pe ocupantul obsedat, Petru cel Mare,
ascendentul celor care au răpit românii
Basarabia și Bucovina de Nord / 30

Adulterul lui Alexandru Ioan Cuza
cu Maria Obrenovici și
Palatul de la Ruginoasa,
devenit Palatul de la... "Rușinoasa" / 38

Iuliu Hossu, "vestitorul" Marii Uniri,
închis la Sighet în regimul comunist dejist,
cu domiciliu forțat până la moarte
în regimul comunist ceaușist / 47

Masacrul din Odessa – Dalnic,
din 22 – 25 octombrie 1941,
comandat de mareșalul
Ion Victor Antonescu,
cu mai mult de
38.000 de evrei civili uciși / 55

Armatele Române a III – a și a IV –a,
verigile cele mai slabe ale liniei frontului
de la Stalingrad / 65

La Masacrul de la Penitenciarul din Jilava,
din noaptea de 26 spre 27 septembrie 1940,
Poliția Legionară a omorât 64 de deținuți,
dar niciun deținut comunist / 74

Cadrilaterul a fost cedat fără luptă de guvernul
general Ion Victor Antonescu (1),
exact cum procedase anterior regele Carol II
în cazurile Transilvaniei de Nord,
Basarabiei și Bucovinei de Nord / 84

Asasinările lui Corneliu Zelea Codreanu,
ale decemvirilor și ale nicadorilor
au fost făcute
sub oblăduirea Bisericii Ortodoxe Române,
iar ale altor 242 de frunțași legionari
sub oblăduirea Armatei Române / 90

În perioada 8 mai 1921 – 4 aprilie 1944,
Partidul Comunist din România
a avut șapte secretari generali,
din care șase au fost alogeni,
de etniile: evreiască, ucraineană,
poloneză, bulgară și ungară / 100

Basarab I, Întemeietorul Țării Românești, a avut foarte probabil și origine cumană

Istoria noastră, a românilor, ne oferă date certe că am fost conduși de șefi de stat cu origini străine, dintre care se vorbește bine documentat și unanim acceptat despre domniile fanariote în Principatul Moldova și în Principatul Țara Românească, domniile ungare în Principatul Transilvania, regii germani în România.

În schimb, dacă sunt voci care afirmă că, de exemplu, Basarab I a avut și origine cumană, atunci reacțiile sunt violente, ca un fel de strigăt disperat, la ceva peste limita de suportabilitate; am auzit pe unii domni și doamne respectabile spunând: "mai lipsește să auzim într-o zi că Basarab I a fost și de origine romă sau că țara noastră, în istoria ei, a fost condusă de romi (n.a. romii mai sunt cunoscuți și sub denumirea de țigani)!"

În această privință, care nu face parte din prezenta filă din istoria șoptită a românilor, pentru a se evita orice confuzie între cumani și romi, dat fiind confuzia propagată pe plan internațional între români și romi, confuzie susținută de cercuri ostile

României, trebuie precizată marea diferență: cumanii sunt un popor de origine turcică, iar romii - un popor de origine hindusă.

Ca o observație personală, majoritatea românilor acceptă șefi de stat străini, dar cu origini din Occident, un exemplu elocvent fiind câștigarea alegerilor prezidențiale, pe pe 16 noiembrie 2014, de Klaus Werner Iohannis, președintele unui partid mult mai puțin numeros, comparativ cu cel al contracandidatului său, Victor Viorel Ponta.

Primul dintre istoricii români importanți, care s-a sesizat de originea cumană a numelui Basarab a fost Nicolae Iorga: "Numele este cuman (...)". Apoi, în aceeași frază, Nicolae Iorga a pus o întrebare rămasă retorică pentru el, dar și pentru mulți istorici din generațiile care l-au urmat: "(...) numai numele?"

Este evident că un nume cu origine străină nu înseamnă neapărat că și persoana respectivă are origine străină.

A urmat Neagu Djuvara, care a susținut că Thocomer, tatăl lui Basarab I, Întemeietorul, a avut și origine cumană, iar Negru Vodă este o poreclă dată în popor lui Thocomer, datorită tenului său; tenul închis la culoare a fost confirmat în scrierile lui Miron Costin și ale lui Paul de Alep. Thocomer poate avea traducerea "fier dur", venind de la termenii cumani "toc" și "tamir", iar Basarab poate proveni de la cuvintele cumane "bas" și

"ab", care înseamnă "tatăl celui care guvernează".

Tot Neagu Djuvara a arătat că Mănăstirea Cozia (n.a. sfințită pe 18 mai 1338, de Mircea cel Bătrân) și Mănăstirea Horezu (n.a. sfințită pe 8 septembrie 1693, de Constantin Brâncoveanu), cele mai mari ctitorii ale urmașilor lui Thocomer, au nume cumane, care se traduc "Nucet", respectiv "Huhurez". De asemenea, Neagu Djuvara, bazându-se pe mențiunile istorice că în victoria de la Bătălia de la Posada, din perioada 9 – 13 noiembrie 1330, contra oștii lui Carol Robert de Anjou, regele Ungariei, oastea lui Basarab I a avut sprijin tătar, precum și că multe căpetenii tatăre ale Hoardei de Aur au avut origine cumană, a ajuns la concluzia că tocmai posibilă origine cumană a lui Basarab I a favorizat legăturile întemeietorului Țării Românești cu tătarii.

Istoricul Matei Cazacu, pe care am avut ocazia să-l cunosc la Saloanele de Carte din Paris, edițiile 2014 și 2015, el fiind de fiecare dată inclus în programele elaborate cu aceste ocazii de Institutul Cultural Român din Paris, l-a criticat pe Neagu Djuvara, argumentând că în "Lex Antiqua Valachorum", colecție de legi și tradiții valahe, de exemplu, pentru goralii din Polonia, valahii își alegeau căpeteniile din neamul lor. Or, în 1291, Thocomer și-a schimbat reședința din Ținutul Făgărașului, a

traversat Carpații Meridionali (n.a. cunoscuți și ca Alpii Transilvaniei) și "a descălecat", adică s-a stabilit ca șef al unei formațiuni statale cu reședința la Câmpulung, ceea ce arată, în opinia istoricului român din Paris, că el nu putea fi cu origine cumană, deoarece localnicii valahi nu l-ar fi ales în această înaltă poziție.

Surpriza a venit de la istoricul Denis Căprăroiu, care a făcut următoarele precizări:

1. Thocomer a obținut Ținutul Făgărașului în dauna proprietarului de drept, Ugrinus Csáki, datorită sprijinului avut din partea lui Ladislau IV, zis și Ladislau Cumanul (n.a. în ungară, Kun László; mama lui a fost Elisabeta Cumana, în ungară, Kun Erzsébet), regele Ungariei în perioada 6 august 1272 – 10 iulie 1290;
2. După asasinarea lui Ladislau IV, Ugrinus Csáki și-a cerut proprietatea înapoi, iar Thocomer, lipsit de protectorul regal, a fost nevoit să plece din Ținutul Făgărașului și a ajuns la Câmpulung;
3. Tot în 1290 este dovedit cu documente faptul că a avut loc o mare invazie, de la vărsarea Dunării în Marea Neagră până la Porțile de Fier, din partea Hoardei de Aur, mai precis din partea emiratului condus de Nogai (n.a. numele provine din "nohoi", care în mongolă înseamnă "câine"), emir cu reședința în localitatea dunăreană Isaccea; această invazie, foarte important de menționat, l-a

impus pe Thocomer în fața șefilor unor mici formațiuni statale valahe, cum ar fi cele din Oltenia și Ținutul Hațeg. Abia fiul său, Basarab I, a devenit domnitorul al unui stat mult mai mare, cu frontiere apropiate cu cele ale viitoarei Țării Românești, denumită de-a lungul istoriei și Ugro-Valahia ori Valahia.

Astfel, cade argumentul că Thocomer, prin faptul că, fiind ales șef al unei noi formațiuni statale, nu putea să aibă origine străină, în speță, cumană; de fapt, Thocomer a fost impus în această funcție de emirul Nogai.

Ca o paranteză, metoda emirului Nogai de a conduce în teritoriile invadate prin intermediul unor voievozi cu origini cumane a fost utilizată și cu zece ani mai devreme, în 1280, când l-a impus la tronul din Târnovo (n.a. Târnovo a fost capitala Bulgariei) pe George Terter I (n.a. în scriere bulgară, Георгий Тертер I, în transliterare, Gheorghii Terter I), înrudit cu clanul cuman Terteroba.

Or, prin deducție simplă, dacă prin documente reiese cu mare probabilitate că Thocomer a avut și origine cumană, adică, dacă el nu a fost chiar în totalitate cuman, el a provenit măcar dintr-o simbioză valaho - cumană, implicit, și fiul său, voievodul Basarab I, Întemeietorul, a provenit cel puțin dintr-o simbioză valaho - cumană.

Simbioze cu o componentă cumană la originea suveranilor s-au mai produs

aproximativ în aceeași perioadă și la vecinii noștri bulgari și unguri, ca în cazul deja menționaților George Terter I, respectiv, Ladislau IV.

Sper că această deducție să nu fie urmată de reacții necontrolate, generatoare de dușmăanii personale ori de aluzii "metaforice" cu împușcarea, cum se mai aud uneori din 1990 încoace, în România, ori chiar de fapte cu împușcare, așa cum a procedat Poliția Legionară în perioada dintre cele două războaie mondiale, care are, important de menționat, mulți nostalgici și după revoluția din decembrie 1989, poliție care l-a asasinat pe Nicolae Iorga, pe 27 noiembrie 1940, cel care, printre altele, și-a pus problema posibilei origini cumane a lui Thocomer și, implicit, a lui Basarab I.

Patriotism nu înseamnă să înșirăm minciuni despre istoria neamului, ci să ne asumăm această istorie și, pe baza învățămintelor trase, să luptăm pentru ca evenimentele din istorie, care nu ne convin, să nu se mai repete.